

omfang foreslået sat i kraft i Grønland uden ændringer, idet man har ment, at dette på længere sigt ville give anledning til de færreste vanskeligheder.

Lovforslaget svarer i alt væsentligt til udkast, der er udarbejdet af det grønlandske lovudvalg.

Grønlands landsråd har tiltrådt, at de her omhandlede love indføres i Grønland.

Til § 1.

ad 1.

Lov nr. 102 af 6. april 1906 om køb.

Med det stigende handelssamkvem mellem Grønland og den øvrige del af riget må det anses for betydningsfuldt, at der gælder samme regler om køb og salg i hele landet.

ad 2.

Lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer i §§ 1-3 samt bestemmelsen i Danske Lov 5-14-4.

Forældelsesinstituttet kendes ikke i grønlandsk ret, hvor fordringer mellem private i øvrigt ikke forekommer i særlig vidt omfang. Derimod har offentlige myndigheder som følge af langfristede kreditter ofte fordringer på borgerne. Efterhånden som et moderne forretningsliv udvikles, vil behovet for forældelsesregler blive stigende.

Man har derfor fundet det ønskeligt, at forældelsesinstituttet indføres, idet man derved medvirker til at afskære tvivlsomme krav og fritager borgerne for at opbevare kvitteringer og lignende i mere end en vis årrække.

Om overgangsproblemerne i forbindelse med indførelsen af forældelsesinstituttet henvises til lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

ad 3.

Lov nr. 242 af 8. maj 1917 om aftaler og andre retshandler på formuerettens område.

Indholdet af grønlandsk sædvaneret er på de områder, der omfattes af aftaleloven, noget usikkert. Ved en undersøgelse i Grønland i 1948-49 fandt man vel spredte eksempler på, at princippet om løfters forbindende kraft ikke var anerkendt, men det grønlandske lovudvalg har dog ikke ment, at de i aftalelovens kap. I indeholdte regler er stridende mod grønlandsk retsopfattelse. Da de her omhandlede regler i varierende form er anerkendt i alle civiliserede retssamfund, må det anses for nødvendigt at fastslå, at de også er gældende i Grønland.

De i aftalelovens kap. II indeholdte regler om fuldmagtsforhold må forventes at få væsentlig

betydning i praksis, da fuldmagter på grund af de store afstande og de vanskelige samfærdselsforhold har vid udbredelse i Grønland. Ugyldighedsgrundene, som findes i lovens kap. III, tager i første række sigte på at beskytte den økonomisk ukyndige eller svagere part. Disse regler vil dels ved deres blotte eksistens medvirke til en forbedring af forretningsmoralen, dels i en overgangsperiode kunne være et effektivt middel til beskyttelse af de i forretningsforhold mindre kyndige borgere.

ad 4.

Lov nr. 243 af 8. maj 1917 om kommission, handelsagentur og handelsrejsende.

Kommissionslovens regler om kommission, handelsagentur og handelsrejsende udgør et naturligt supplement til aftalelovens regler om fuldmagtsforhold. Reglerne om kommission m. v. har navnlig betydning i forhold mellem handlende og vil næppe i Grønland få videre udbredelse i forholdet mellem private.

ad 5.

Lov nr. 29 af 16. februar 1932 om skyldneres ret til at frigøre sig ved deponering.

På grund af de særlig vanskelige forbindelsesforhold i Grønland kan man ikke se bort fra, at en indførelse af regler om ret til at foretage deponering med frigørende virkning vil kunne være en praktisk hjælp for det grønlandske forretningsliv.

ad 6 og 7.

Veksellov og checklov nr. 68 og 69 af 23. marts 1932.

I handelslivet i Grønland anvendes for tiden hverken vekslers eller checks, men det skønnes rimeligt, at reglerne herom sættes i kraft samtidig med de øvrige love, der tilhører den centrale del af formueretten.

Lov nr. 271 af 14. juni 1951 om rettens pleje i Grønland indeholder ikke regler svarende til den danske retsplejelovs kap. 41 om hurtig retsforfølgning i bl. a. veksler- og checksager, og der er næppe særligt behov for sådanne regler, så længe vekslers og checks ikke har opnået en vis videre udbredelse.

Da veksler- og checklovene forudsætter, at protest skal kunne optages ved notaren, foreslås samtidig en hertil sigtende ændring i den grønlandske retsplejelov.

ad 8.

Lov nr. 145 af 13. april 1938 om mortifikation af værdipapirer.